

[Himmelstrup.]

Oplysninger gaar meget haardhændet frem mod direkte produktive Bevillinger, finder vi det ikke muligt at opretholde en Bevilling af næsten samme Størrelse som tidligere til Det kongelige Teater. Dette er Grunden til, at Venstre i Aar har stillet ganske det samme Ændringsforslag, som Partiet stillede i Fjor, og hvorefter Beløbet altsaa foreslaas reduceret til 250 000 Kr.

Den Teaterkommission, der har været nedsat, har ikke været enig om ret meget, men jeg tror, den har været enig om, at Teatret, som det er nu, kræver, som nævnt, et Beløb udefra paa 1 100 000 Kr. til 1 200 000 Kr., og i klar Forstaaelse af, at det ikke vil være muligt fortsat at faa Staten til at yde dette Beløb, er Kommissionens Arbejde netop gaaet ud paa at tilvejebringe dette Beløb fra anden Side. Jeg røber jo ikke nogen Hemmelighed — det har været omtalt her, og det blev ogsaa omtalt under Finanslovens tredie Behandling i Fjor —, naar jeg siger, at man jo først og fremmest fæstnede sin Opmærksomhed paa Muligheden af at opnaa et fast aarligt Tilskud fra Hovedstadskommunerne. Dette er ikke lykkedes nær i det Omfang, som jeg synes, der var Grund til, og som jeg ogsaa synes det vilde være rigtigt fra Hovedstadskommunernes Side at gaa ind paa. Jeg er naturligvis ikke af den Opfattelse, at Det kongelige Teater er en Kulturinstitution alene for Hovedstaden, jeg mener ikke, at denne Institution ikke kan udføre sin Kulturmission ogsaa over for Folk, der ikke direkte kommer i Berøring med det, ikke direkte kommer i Det kongelige Teater; jeg regner ikke denne Institution som alene værende en Institution for Hovedstaden, fordi jeg mener, at det er en Institution, der har en almen national Betydning, og at det derfor er rimeligt, at man støtter den fra det offentliges Side gennem et Statstilskud, men jeg mener paa den anden Side, at man heller ikke kan komme bort fra, at det har en særlig lokal Betydning for Hovedstaden og Hovedstadens Befolkning, og at det derfor er rimeligt, om man fra Hovedstadskommunerne i ganske særlig Grad støtter en Institution som denne; men de Bestræbelser, som har været udfoldet for at opnaa

noget væsentligt derfra, maa jo siges at have medført Skuffelse, og efter hvad der er meddelt mig, er der ikke nævneværdig Udsigt til, at man i saa Henseende kan naa videre, end Kommissionen er naaet.

Jeg røber heller ikke nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at den anden væsentlige Kilde, som man vilde forsøge at øse af til Støtte for Det kongelige Teater, var Statsradiofonien, hvorfra man regnede med, at der skulde tilvejebringes et meget betydeligt Beløb. Jeg er i og for sig ikke nogen Modstander heraf, jeg mener, at der er en kunstnerisk og kulturel Forbindelse mellem Statsradiofonien paa den ene og Det kongelige Teater paa den anden Side, og at det derfor var naturligt, om de under vanskelige Forhold støttede hinanden, men jeg erkender, at jeg ikke rigtig tror paa Muligheden heraf, saadan som det hele ligger. Der er allerede en betydelig Pressekampagne i Gang mod det, Lytterorganisationerne vedtager Resolutioner mod det, og jeg anser det for usandsynligt, at man vil kunne opnaa saa meget ad den Vej, som er nødvendigt for at tilvejebringe økonomiske Forhold, der gør det muligt at nedsætte Statens Tilskud til Det kongelige Teater i det Omfang, som vi fra vor Side anser for at være nødvendigt. Hvis det kan lade sig gøre, hvis man kan trække saa store Midler til sig udefra, at man kan bringe Statstilskuddet ned til 200 000 Kr.—300 000 Kr., saa vilde vi fra vor Side anse det for godt. Vi er ikke Modstandere af at opretholde et Teater, heller ikke med de tre Kunstarter, men vi er paa det rene med, at det ikke vil kunne lade sig gøre med et overkommeligt Statstilskud, og det er da Grunden til, at vi har stillet det Ændringsforslag, som findes under Nr. 210, og som altsaa gaar ud paa allerede nu at nedsætte den foreslaaede Bevilling paa 750 000 Kr. med 500 000 Kr.

Man kunde rejse det Spørgsmaal, og jeg ved jo ogsaa, at noget saadant vil blive sagt nu under den kommende Forhandling, om det dog ikke havde været rimeligere at vente, indtil Kommissionen havde tilendbragt sit Arbejde, og man havde set, hvilke Resultater, den kom til. Jeg anser ikke dette for at være nødvendigt, for jeg tror ikke paa, at det vil være muligt gennem dette Kommissionsarbejde og gennem det Teaterforslag, som Ministeren formentlig vil frem-